

VANNASTAVNA AKTIVNOST: MOJ SAN

Prilog 1. - Krajiška Crvenkapa

Prilog 2. - Prođoh Bosnom kroz gradove

Prilog 3. - Bosanski lonac

Prilog 4. – Čestitka

Prilog 1. – Krajiška Crvenkapa (dramski prikaz)

Uvod

Krajiška Crvenkapa je obrada originalne bajke na naš krajiški način. Učenici/e uče tekst i scenski izvode na pozornici. Razvijamo kod učenika/ca kreativnost, dramsku i scensku povezanost sa publikom a ujedno učimo o književnim vrstama, zavičajnom govoru, drami, kako nastaje neko filmsko djelo. Učenici/e su jako zainteresirana za ovakav vid nastave i oni slabijeg nivoa znanja doprinose i osjećaju da su dio tog kolektiva i da su vrijedni- razvijaju samopouzdanje i sigurnost u vlastite snage.

Takođe, učenici/e sa poteškoćama u učenju su uključeni/e u ovaj vid nastave i daju zavidne rezultate u savladavanju sadržaja. Rade, uče, stvaraju i osjećaju se korisnim.

Prerađeni tekst:

KRAJIŠKA CRVENKAPA (dramski prikaz)

Narator: Nekada davno, na krajiškom tlu, živjela je djevojčica po imenu Crvenkapa. Ime je dobila po crvenoj kapi koju je nosila. Djevojčica je živjela u jednom malom selu u blizini Bihaća. Njena majka je porijeklom bila iz susjednog sela. Crvenkapa je imala bolesnu nanu i trebala joj je odnijeti hranu i lijekove.

Majka: Ćeri, o ćeri! Haj vamo da ti nešto kažem!

Crvenkapa: Aj mama, brate, šta je sad?

Mama: Mala, haj vamo kad ti kažem!

Crvenkapa: Idem, idem, ženska glavo.

Mama: Haj kod nane, odnesi joj ove likove i ovo jesti malo, naloži joj vatru, unesi drva i pometi po kući. Nemoj da ja moram galamiti kad dođem.

Crvenkapa: Mama draga ti k'o da sam ja dijete od pet godina pa mi moraš sve nacrtati, znam ja šta ću raditi.

Mama: Dobro, ja sam svoje rekla a sad haj i s puta ne salazi, ima svaki zvirki u šumi, moglo bi te šta pojesti.

Crvenkapa: Dobro majka, dobro. Bože, naporne žene!

Narator: Krenu Crvenkapa, ponese košaru što je majka pripremila i poče da pjevuši...

Ja sam djevojka sa sela,

rumena i bosa ,

svako jutro umiva me rosa...

Aj, viđaj lipa šipe, mogla sam nani nabrati za čaja.

Narator: Sve je to promatrao vuk iza starog hrasta i razmišljao kako da se dokopa slasnog zalogaja.

Vuk: Hej mala čija si tako lipa i rumena?

Crvenkapa: Babina i majkina.

Vuk: Ta šta si lipa i rumena, mlada i mekahna...

Crvenkapa: Ha, šta si rek'o? Nisam čula.

Vuk: Ništa, ništa, samo pitam šta ćeš sama ovdi?

Crvenkapa: Pošla nani, ponila joj jesti i likova. Bolesna, sama hudnjica. Ponila malo mlika, sira, pekmeza, jednu domaću masancu i kokoš.

Vuk: Ta ćerce đe ti nane živi?

Crvenkapa: Na onom brdu tamo. Ona kućica pod onim tamo kestenjarom.

Vuk: Znaš ćeri, ja hitim, treba mi crkavica ona leći pa da je uzmem, vidimo se mi skoro. Beri ti nani šipe trebaće joj i nemoj se zabaviti.

Crvenkapa: Budale ovog čojka, kaže vidićemo se, k'o da ga znam...Ma haj šta me briga, nabrala sam šipe, sad ode nani da me ne čeka a da uradim šta, da me majka ne bi ubila.

Nane, nanuka, evo došla tebi tvoja unuka! A što su vrata zaključana? Nane, o nane, đe si ti, šta si se zaključala?

Vuk brže bolje obuče nanine dimije i zavi maramu, skoči u krevet i stavi nanine naočale.

Vuk: Uđi ćerce, eto ključa na prozoru.

Crvenkapa: Ta đesi nane, haj da te cmoknem jednom!

Vuk: Nemoj ćeri, gripam.

Crvenkapa: Aj nane šta su ti oči tol'ke, k'o dva fildžana.

Vuk: Moj sinko od kad te viđala nisam, otegle se tebe čekajući.

Crvenkapa: A nane jesu ti se i uši otegle čekajući kad su tol'ke?

Vuk: Jesu ćeri, jesu dašta, kako da nisu.

Crvenkapa: Nane a zubi, jesu se otegli ili narasli, nješto su plaho golemi i njeakvi kljovasti.

Vuk: Naoštriti, da te bolje smažem!!!!

Vuk pojede Crvenkapu i ode spavati.

Hadži Omer je išao u lov. Imao je običaj da svrati kod nane Hatidže da je selami i pita za zdravlje. Kada je došao u dvorište kućna vrata su bila otvorena i to ga začudi i iznenadi.

Uđe u kuću i nađe vuka kako spava u krevetu.

Raspori vuka, izvadi nanu i Crvenkapu a ona mu reče:

Dragi hadži Omere da ti ne naiđe mi pocrkašmo, smrad se najo luka pa kad nas nije ugušijo.

Hadži Omer: Haj ponesi kamenja mala, zašijmo ga pa nek onda tetura.

Crvenkapa: Hoću, hoću Omeraga, pa ćemo ići šta prezalogajti. Donila sam svašta: sira, mlika, masancu i kokoš.

Hadži Omer: Ta nemoj reći, jel' domaće sve?

Crvenkapa: Jes dina mi, moja majka samo domaće pravi.

Vuk ožedni, probudi se i pade u bunar te se uguši. Crvenkapa, hadži Omer i nane Hatidže su do crnog akšama sjedili, jeli i pili šipov čaj.....

Prilog 2. - Prođoh Bosnom kroz gradove (recitatorsko-ritmički prikaz)

Uvod

Prođoh Bosnom kroz gradove je kombinacija recitala i muzike. Namjenjen je za izvođenje na pozornici. Učenici/e kroz ovaj vid nastave razvijaju kreativnost, učvršćuju, uče i saznaju sve o svojoj domovini, tradiciji, običajima i narodnoj nošnji u Bosni i Hercegovini. U ovom projektu učestvuju isto svi/e učenici/e i zavisno od njihovih sposobnosti dobijaju i zadatke po tom principu.

Bosna! Bosna moja! Bila, biće i ostaće!

Oj Krajino lijepa li si! Na sjeverozapadu si

svoje gnijezdo svila i vremenu prkosila.

Lipo li je moje Bišće, gdje miriše i trava i cvijeće..

U Banja Luku dođi, kroz Šeher prođi. U Kastel dođi, vidi

ljepotu tog kraja i slušaj žubor Vrbasa u smiraj dana.

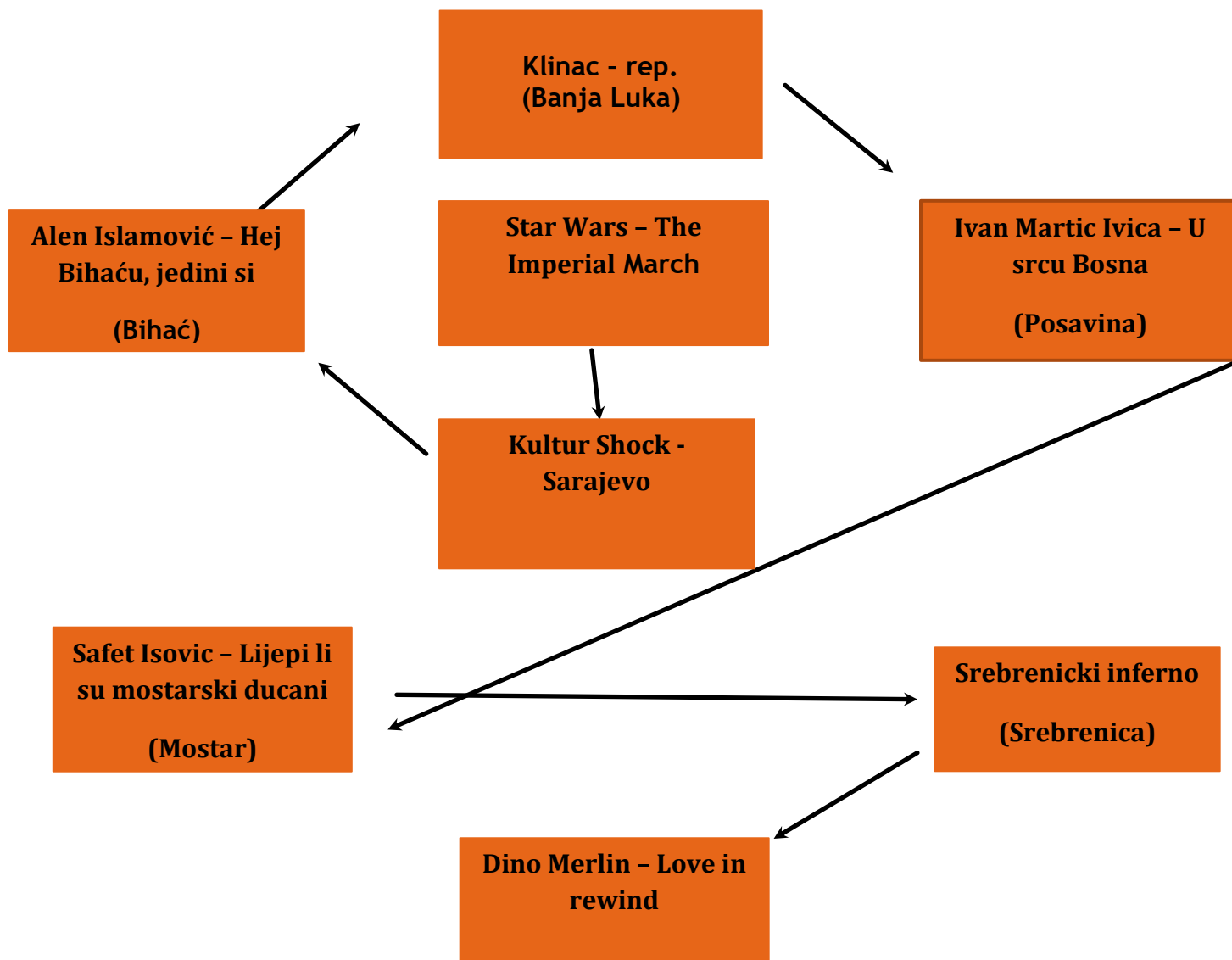
Posavino majko mila mnogo si nas othranila, Žitna polja tvoja bosanski kruh su stvorila i mladost odgojila. Sarajevom se miris bosanskih jela širi. Kod starih kujundžija zveket se čuje i Baščaršijom odjekuje. Srebrenica tiho ćuti, moli, prašta i utjehu traži. Kroz prošlost živi jer drugačije ne može. A na Neretvi Mostar spava i pjesmu o Emini opjevava. Ljubav pokreće svijet, ruši sve barijere i gradi mostove prijateljstva u ovoj našoj Bosni.

Poslije ovog uvodnog dijela ide muzika sa koreografijom i to sljedećim redoslijedom:

1. STAR WARS – The Imperial March
2. Kultur Shock - Sarajevo
3. Alen Islamovic - Hej Bihaću, jedini si
4. Klinac – rep.
5. Ivan Martić Ivica – U srcu Bosna
6. Safet Isović - Lijepi li su mostarski dućani
7. Srebrenički inferno
8. Dino Merlin – Love in rewind

Muzički dio je prikazan tako da o svakom djelu Bosne govori na svoj način i prikazuje običaj tog kraja, narodne nošnje i nadasve ljubav prema domovini.

Koreografija:

1. **STAR WARS The Imperial March** govori o mješanju raznih kultura i običaja u Bosni i Hercegovini. Svi učenici/e su u krugu i stupaju u mjestu.
2. **Sarajevo** - prikaz gradske nošnje sarajevskih momaka i djevojaka uz dio pjesme Kultur Šoka - 2 učenika/ce
3. Prikaz krajiške nošnje uz dio pjesme **“Hej Bihaću, jedini si”** - Alen Islamović - 2 učenika/ce
4. **Banja Luka** prikazujemo u rep stilu - nekoliko stihova iz pjesme - Klinac - Predigra - 1 učenik/ca
5. **Posavina** - U srcu Bosna, dio pjesme - Ivan Marić Ivica - nošnje tog kraja - 2 učenika/ce
6. Mostar - “Lijepi li su mostarski dućani” - Safet Isović - dio pjesme - 2 učenika/ce
7. “Srebrečki inferno” - dio isječka - prikaz stradanja i patnje - 4 učenika/ce
8. **Dino Merlin - “Love in rewind”** - 7 učenika/ca

Svi učenici/e usklađuju pokrete uz taktove ovisno o ritmu i dinamici kompozicije.
Sedmi dio je scenski prikaz dešavanja u Srebrenici.
Dio osam pokazuje da ljubav pobjeđuje sve prepreke u Bosni i Hercegovini.

Prilog 3. – Bosanski lonac (dramski prikaz)

Uvod

Ovaj sadržaj je šaljivog karaktera gdje nam prikazuje krajiški mentalitet ljudi, običaja i njihovih zgoda i nezgoda u svakodnevnom životu.

Moj rahatluk? Bosanski lonac

1. učenik/ca - Danas me hvata trema i imam dosta dilema.

2. učenik/ca - A što draga Sabile?

1. Dolazi moj Sakib danas. Otišo litos u majici, sad snig pada a on nejma kaputa!

2. Aj, ženo nijel od litos bio? Pa otišo je po novce a ne po ovce. Nek kupi sebi kaput.

1. Aha, lako je tebi kad je tvoj koće. Moj Sakib nemore doći često jer radi i karijeru gradi na građevini.

I da te više nisam čula da spominješ ovce. Šta će mi to, pa da ovčarka postanem. Ja riješila da budem dama bez obaveza i mana.

2. Kako bez obaveza?

Šta ćeš biti?

Hoće li ti Sakib dozvoliti?

2. E draga moja zašto je otišao raditi nego da meni pomogne karijeru graditi.

1. Kakvu karijeru, pa ti nigdje ne radiš?

2. Pa ne radim, ali imam termine kod frizera, pedikira, manikira i još dogovor oko kahva, tajminga i stajlinga. To se ništa ne može bez novca.

1. Auuuu ženo baš obaveza imaš a i gledaj da od Sakiba redovno akontaciju primaš.

2. Kaku akontaciju, sve i ojro hoću! Kako da idem u istoj haljini dva puta, onda moram mjesec dana biti ljuta.

1. Bože. Bože. Štaš biti ljuta! Ja kupila kaput kad sam se udala. Onaj moj kaže: Neka ga ženo, baš ti lipo stoji!!

2. Aha, stoji, ti se raširila, sapeti se ne može, dugmad ti pootpadala, rukavi do lakata došli.
1. Pa jes mi malo okratio, ali da je još koju zimu da prođem dok ove svoje curice ne iškolam.
2. Samo ti pazi hator djece i čojka pa ćeš ko protuha hodati bez kaputa i poderanih skuta.
1. Alahimanet - Jes se nacifrala! Bome ću ja onog svog za vrat.
2. Alahimanet! Jadnice kad ne znaš živiti znaš kičmu kriviti.

Prilog 4. Čestitka mojoj domovini, našim roditeljima, nastavnicima i menadžmentu škole (recital)

Domovino moja želim ti mirne Evropske pute, složne narode i pozdrav od Krajine ljute. Stoljećima ovdje stojiš, bosanski narod hraniš i dvoriš.

Roditelji dragi znamo da ponos danas postoji, zato Vam želimo dobru dječicu, iskrena lica i da vam donesu mnogo petica.

Učitelji, tvorci znanja na bedemu Bosne stoje, uče, rade stvaraju, ponekad nas umaraju. Mi ih volimo kao majku jer su uvijek spremi da sa nama stvore bilo kakvu bajku.

Direktor/ice vi školsku idilu krojite i sa nama u ljepšu budućnost plovite. Želimo Vam sreću i zdravlja vreću!

Pedagogici našoj nasmijana lica kao mala djevojčica. Želimo djecu čista srca, bez pritužbi i teških tema jer u njenom srcu je samo ljubav i nikad nema problema .

Ostalom osoblju škole želimo dobro zdravlje i veliko slavlje.

Da nam pruže dosta znanja, a mi njima dobra primanja!

Toliko od nas za sad da znate i svu ljubav od nas imate.

Srdačne pozdrave šaljemo!!!!